

Р Е Ш Е Н И Е

№ 22

гр. Перник, 04 март, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 24 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, във вр. с гл.ХІІ от АПК.

С решение № 813 от 21.X.2013 г., постановено по нахд № 851 по описа за 2013 г., Районен съд – Перник е отменил Наказателно постановление № 0151 от 15.III.2013 г. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), с което на "*****" ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. София, за нарушение на чл. 326а, във вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), във връзка с чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации/ФС/ е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лева.

Недоволен от така постановеното решение председателят на КРС е подал касационна жалба. В жалбата се развиват съображения, които сочат на нарушения на материалния закон. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на районен съд-Перник и да потвърди издаденото НП от председателя на КРС.

Ответникът по касационната жалба заявява чрез процесуалния си представител в постъпили писмени бележки, че жалбата е неоснователна. Иска се съдът да остави в сила решението на районен съд, а алтернативно прави искане, ако се приеме, че обжалвания съдебен акт подлежи на отмяна да се наложи минимално предвидения размер на санкцията – 5000 лева.

Представител на окръжна прокуратура Перник предлага да се остави в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като взе предвид доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал.1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, съгласно чл. 218 от АПК, същата се явява основателна.

За да отмени обжалваното наказателно постановление, районен съд - Перник е приел в мотивите си следното:

На 28.VI.2012 г. “Радомир метал индъстрийз” АД, в качеството си на абонат на мобилна телефонна услуга, е подал в магазин на Г. – гр. Перник заявление за пренасяне на използвания от него мобилен телефонен номер. На 28.VI.2012 приемащият доставчик е изпратил заявлението до даряващия

доставчик ("*****" ЕАД). На 29.VI.2012 г. "*****" ЕАД е уведомило Г., че отказва преносимост на заявения номер, като е посочил причина, че "невалидно заявление", а се е оказало, че няма основание за това. Проверяващите са констатирани, че не са били налице основанията за отказ, посочени в чл. 30, ал.1 и ал. 2 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга. Търговско дружество "*****" ЕАД, е длъжно да осигурява възможност на своите абонати да запазват национално значим номер при промяна на доставчика на телефонна услуга. В случая не са били налице и основанията за отказ по чл. 30, ал.1 и ал.2 от ФС. За описаното нарушение е съставен АУАН, като е прието, че същото е по чл. 326а, от ЗЕС, във вр. с чл. 31, ал.1 от ФС. Въз основа на съставения акт е издадено НП.

За да отмени обжалваното НП, районният съд е приел, че възражението относно липса на реквизити в АУАН и НП, а именно датата на извършване на нарушението, е основателно. В конкретния случай липсата на посочване на дата на извършване на нарушението е предопределена от друго съществено процесуално нарушение, а именно липсата на точно, ясно и конкретно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Освен това, районният съд е намерил, че в НП не става ясно по никакъв начин защо административнонаказващият орган приема, че не са били налице основанията за отказ по чл. 30, ал.1 от ФС.

Тези изводи на районния съд, настоящата съдебна инстанция намира за неправилни. Съгласно чл. 326а от ЗЕС, който наруши функционалните спецификации за преносимост на номерата, приети от комисията, се наказва с глоба в размер от 5 000 до 60 000 лева. По силата на разпоредбата на чл. 336 от ЗЕС на нарушителите – юридически лица се налага имуществена санкция в размер на предвидената глоба. След като приемащият доставчик е изпратил заявлението за пренасяне до даряващия доставчик и даряващият доставчик е отказал преносимост на заявения номер, без да са били налице основанията за отказ, посочени във функционалните спецификации, то санкционираното дружество е нарушило условията на издаденото му разрешение. Дата на извършване на нарушението е датата на получаването на отказ от приемащия доставчик и това обстоятелство е посочено в наказателното постановление, а не както е разсъждавал РС, че срокът на нарушението се определя от друг технически определен срок по чл. 32, ал. 1 във вр. чл. 31 от ФС. Датата на нарушението е посочената в АУАН и НП – 29.VI.2012 г., тъй като тогава ответника е отказал и манифестирал бездействие за отстраняване на възникнал технически проблем. В мотивите на наказателното постановление последователно и подробно е описан механизмът на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено, като е дадена изчерпателна и точна правна квалификация на деянието. От обстоятелствената част на НП е видно, че е осъществен съставът на нарушение във връзка с неизпълнение на условия на даденото на "*****" ЕАД разрешение.

Настоящият съдебен състав намира, че както в акта, така също и в НП, е посочено времето на извършване на нарушението, установен е нарушителят и са описани обстоятелствата, при които нарушението е извършено. Не се приемат изводите на РС, че в процедурата пред АНО са били нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, поради което издаденото от председателя на КРС НП се явява законосъобразно.

Не се споделят мотивите на РС и за допуснато нарушение на административно наказателната процедура поради участието на пълномощник. Представеното и приложено по делото пълномощно от 16.VIII.2012 г., в т. 1 е изчерпателно за да се приеме, че участието на пълномощника до това да получи АУАН е по волята на упълномощителя; а в частта на АУАН, именно този пълномощник е взел отношение по правилността на АУАН и констатациите в него. Именно пълномощника на следващия ден след връчване на АУАН е подал възражение по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, и то от името на упълномощителите. В тази връзка касационен състав не споделя, че е налице процедурно нарушение, още повече, че в т. 3 от пълномощното има разширително оправомощаване на пълномощника в производства пред АНО.

В процедурата по налагане на имуществената санкция са допуснати нарушения, които налагат да се измени НП. Административно наказващият орган подробно е мотивирал решението си да наложи имуществена санкция в посочения в НП максимален размер, които мотиви не се споделят от касационната инстанция, тъй като не са мотиви по определяне на индивидуалната имуществена санкция, която следва да понесе ответника. Определено, при определяне размера на санкцията, АНО се е позовал на множество влезли в сила НП, които са били предмет на съдебен контрол от различни регионални съдилища. Това не е аргумент да се наложи санкция в максимален размер, тъй като не са отчетени конкретни обстоятелства, имащи отношение към извършеното нарушение, т.е. при определяне размера на наказанието е нарушена разпоредбата на чл. 83, ал. 1 във вр. чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Следва да се има предвид, че в рамките на месечен срок, след намеса на КРС услугата е била извършена и да се налага санкция в максимален размер не е законосъобразно. Целесъобразността не е решаващ мотив за определяне на санкцията, като числова величина, независимо от имотното състояние на ответника, както е приел АНО в мотивите на НП. Касационен състав приема, че административно наказателната отговорност се понася и при определяне на размера на санкцията в минимално предвидения.

От изложеното следва, че решението на Районния съд е постановено в противоречие на материално правни разпоредби, поради което същото следва да бъде отменено, а обжалваното наказателно постановление следва да се измени до 5000 лева.

Воден от изложеното, Административен съд – Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 813 от 21.X.2013 г., постановено по нахд № 851 по описа за 2013 г. на Районен съд – Перник и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 0151 от 15.III.2013 г. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), с което на "*****" ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. "*****" № 1, ЕИК ***** за нарушение на чл. 326а, във вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), във връзка с чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации/ФС/ е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лева, като намалява размера на имуществената санкция на 5000 (пет хиляди) лева.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/ 2. /п/